

УЧИТЕЛЯ

АБСОЛЮТНА ВЯРА

© Издателство „Бяло Братство“, 2008

ISBN 978-954-

УЧИТЕЛЯ

АБСОЛЮТНА ВЯРА

Лекция от Учителя,
държана на 18 юни 1930 г.,
пред Общия окултен клас,
София – Изгрев.

Издателство • Бяло Братство •
София, 2008

Абсолютна вяра

Тайна молитва

Ако видите яйца в едно гнездо, вие се интересувате от тях дотолкова, доколкото могат да ви послужат за храна. Природата, която е създала яйцата, се интересува за тях дотолкова, доколкото може да ги запази, за да използва съдържанието им за нов живот. За нея всяко яйце е живот, създаден с големи усилия. За нас яйцето не струва много, но за Природата не е така. Понеже в Природата всичко е процеси, следователно и яйцето е сбор от процеси. За пиленцето, което излиза от яйцето, важна е майката. То се интересува от майка си: къде е отишла, кога ще дойде и какво ще донесе. Щом види майка си, то веднага отваря устата си и чака да му тури нещо вътре. Кой научи пиленцето на изкуството да отваря устата си?

Какво означава отворената уста? Минавате край една котка, виждате, че тя мяучи, отворила е устата си. По-нататък виждате, че един вол е отворил устата си и преживя. Срещате един човек – и той си е отворил устата. В едно гнездо виждате пиленце, което също е отворило устата

си. Какво ще кажете за отворената уста? Ако вървите замислен, обременен, с глава, наведена към земята, вие нищо няма да постигнете. За да постигнете нещо, вземете пример от пиленцата в гнездото. Докато стоят със затворена уста, майката нищо няма да им даде. Обаче отворят ли устичките си, майка им непременно ще им пъхне нещо вътре. На същото основание, искате ли да получите нещо, и вие като пиленцата трябва да вдигнете главите си нагоре и да отворите устата си. Майка ви непременно ще пъхне нещо в устата ви. Някаква мисъл ще слезе отгоре и вие ще я приемете. Щом се обезсърчите, вие отричате онзи велик закон, върху който е построен вашият живот. Не се обезсърчавайте, но вземете пример от растенията. Когато някой човек отреже клон от едно дърво или насече кората му, дървото не се обезсърчава, но започва да изправя грешката. По какъв начин изправя грешката? Ако един клон е отрязан, нов израства; ако кората му някъде е насечена, дървото отделя особени сокове от себе си, с които заварява наранените места.

Отгук вадим заключението: не коригирайте Божественото в себе си, но оставете го свободно да се проявява. Щом се проявява свободно, то само ще коригира всички погрешки. Като не

разбират Божиите закони, хората казват, че човек трябва да бъде добър. Те мислят, че ако човек е добър, няма да има никакви мъчности и изпитания. Какво нещо е Доброто? Каквито определения да дадете за Доброто, те са относителни. Досега никой философ не е дал абсолютно определение за понятието *добро*. И нашето определение ще бъде относително. Ние казваме: „Добро е това, което при всички случаи остава едно и също. То не се огъва.“ Както и да го въртиш, накъдето и да го обръщаш, Доброто не се огъва. Добрият човек е извор, който постоянно дава. Казвате му: „Дай!“ – и той дава. Добрият човек дава и не мисли колко е дал, защо е дал, заслужено ли е дал. Това не значи, че добрият човек не разсъждава, но като цени времето, той предпочита да даде, отколкото да изгуби онова, което не се връща. Колкото искате от добрия човек, толкова ще ви даде. С добрия човек никой не злоупотребява. Всеки иска от него толкова, колкото той е в състояние да даде. Най-малкото, дадено от добрия и праведния, има тежест. То крие в себе си нещо Божествено, а Божественото се отличава по това, че има вътрешен смисъл и съдържание.

Следователно, дръжте се за Божествените идеи в себе си, защото в тях е вашето спасение.

Те съдържат мощна, велика сила. Откажете ли се от една Божествена идея, вие губите силата си. Когато първите човеци съгрешиха, те изгубиха онази основна идея в себе си, върху която се крепеше техният живот. Основната идея, върху която беше построен животът на първия човек, е Абсолютната вяра. Докато не бяха съгрешили, Адам и Ева имаха Абсолютна вяра в Бога. Той им каза да не ядат от плодовете на Дървото за познаване на Доброто и на злото, и те Го послушаха. Обаче когато учителят на тъмнината влезе в рая, облечен в черен костюм, с черни гerdани и с черен жезъл, и ги запита защо не ядат от дървото, което е всред рая, те се разколебаха. Те не знаеха какво да отговорят. Когато новият учител им каза, че ако ядат от забраненото дърво, ще станат като Бога, те се раздвоиха и изгубиха вярата си. С изгубване на вярата си в Бога те съгрешиха. Те решиха да ядат от плодовете на забраненото дърво. Значи яденето на забранения плод се яви като последствие на разколебаването във вярата.

След всичко това някой пита какво да прави, за да стане истински човек. Ако си загубил вярата си в Бога, ти не можеш да станеш човек. Бог е първият човек в света, а ти – вторият. Ако си изгубил вярата си в Първия човек, твоята съдба

е подписана вече. Каква вяра е тази, която от най-малкия ветрец се разколебава? Ако видите, че една запетая, точка или удивителна не е поставена на място, вие се разколебавате. Това разколебаване се предизвиква от мъртви точки и запетаи. Какво ще правите, ако видите една жива точка или запетая, която не е турена на място? Знаете ли къде се турят живите точки и запетаи? Според българския правопис точките, запетаите, двоеточието се турят на едни места, а според английския – на други. Според строежа на българския език членът се туря на края на думите, а в английския и в други езици – в началото на думите, пред самата дума. Защо в едни езици членът е отпред, а в други – отзад, за нас не е важно. Ние констатираме само фактите. На български език пишем: *човек-ът*. Членът *ът* на края показва преодоляване на известни мъчности.

Изобщо човекът е същество, което се движи в две противоположни посоки, но преодолява всички мъчности, които среща на пътя си. Човекът е същество, което мисли, което дава и което не лъже. Няма ли ги тия качества, не можем да го наречем човек. Който си позволи да лъже, той непременно ще понесе и последствията на лъжата. Лъжата е

нарушение на известен закон, а всеки закон е свързан с динамическите сили на Природата. Следователно Природата държи отговорен всеки, който лъже. Не е позволено на човека на изменя хода на природните сили. Който си позволи да направи това, той плаща с живота си. Всяка дума съдържа в себе си известен род сили. Като знае това, човек не може да употреби една дума вместо друга. Той не може да купи азотна киселина вместо глицерин и да я употреби за същото, за което е употребил глицерина. Всяко нещо трябва да се постави на своето място. Всяка дума, всяка мисъл, всяко чувство и всяко действие трябва да се поставят на мястото си. Не поставяте ли нещата на техните места, вие можете да създадете цяла катастрофа в своя организъм.

Като ученици, вие трябва да изучавате свойствата на всички неща, с които оперирате. Вие трябва да изучавате свойствата на храната, на въздуха, на водата, на светлината, на мислите и на чувствата си. Като изучавате тия елементи, заедно с тях изучавате и системите, с които те са свързани. С храната заедно изучавате стомашната система, с въздуха – дихателната система, с мислите – нервната система, с чувствата – сърцето и кръвообращението.

Съвременните учени и физиолози говорят за сърцето, но не знаят какви са ония вътрешни сили, които го карат да се свива и разпуска, да тласка кръвта из целия организъм. Да познаваш един орган, това значи да си свързан със силите, които го управляват, и да бъдеш господар на тия сили. Учените говорят за дробовете, без да са свързани със силите, които ги управляват. Човек трябва да бъде господар на своето знание. Той трябва да влезе в хармония с всички сили, за които говори. Говорите ли за въздуха, вие трябва да влезете в хармония с него.

Зада бъдете физически, сърдечно и умствено здрави, пазете следното правило: дишайте всякога чист въздух. Ако влезете в стая, дето въздухът не е чист, веднага отворете прозорците, за да влезе чист въздух. Ако влезете в едно религиозно общество и намерите, че въздухът не е чист, веднага отворете прозореца на своето сърце и проветрете своята стая. Ако влезете в някое научно общество и намерите, че въздухът не е чист, веднага отворете прозореца на своя ум. Ама другите щели да бъдат недоволни – това не е важно. Проветрявайте стаите, в които живеете. Проветрявайте мислите и чувствата, с които се храните. Когато видят, че проветрявате стаите си, за да влезе отвън чист

въздух, разумните същества казват: „Ето един човек, който знае да живее.“ Въздухът, който влиза в човешките дробове, в човешкия ум и в човешкото сърце, трябва да бъде чист, да внася в човека радост и веселие, да повдига мисълта му, да облагородява неговите чувства.

Следователно, влезете ли в клас, веднага отваряйте прозорците. Отваряйте широко прозорците на вашия ум, на вашето сърце и на вашето тяло, за да влезе чиста, нова струя въздух, да ви преобрази. Само чистият въздух е в състояние да произведе коренен преврат в човека. Сега вие не разбирате буквално ли говоря, или преносно. И буквално, и преносно. Понякога човек мъчно разбира нещата. Някои казват, че не разбират Великите принципи на живота и не могат да ги приложат. Те не разбират какво представляват Любовта, Мъдростта и Истината, вследствие на което не могат да се ползват от тях. Те трябва да се радват, че не ги разбират. Ако ги разберат, ще бъдат нещастни. Те трябва да се прилагат, без да се разбират. Трябва ли да разбереш Любовта, за да я приложиш? Майката прилага любовта към детето си, без да я разбира.

Мнозина мислят, че ако знаят истината за нещата, ще бъдат щастливи. Представете си, че

отворите черепа на някой човек, за да видите какво нещо е мозъкът и как работи. Вие ще видите едно особено вещество, на едно място бяло, на друго – сиво. Като спрете вниманието си върху това вещество, ще забележите, че в него стават особени повдигания и снишавания, някакво пулсиране. В случая вие знаете истината повече от онзи, който не е видял мозъка на човека в процеса на неговата дейност, но станахте ли по-щастлив? Обаче за разумния човек това не е нужно. Той познава дейността на мозъка не по издиганията и снишаванията, които стават в него, но по промените на лицето. Всяка мисъл се отразява върху човешкото лице. Достатъчно е да погледнете лицето на човека, за да разберете какви мисли и чувства го вълнуват. Виждате един човек, който повдига очите си нагоре – някаква идея има той. Друг пък гледа надолу – и той има някаква идея. Вие трябва да се научите да четете каква е идеята на първия и каква – на втория. С една дума: човек трябва да бъде тънък познавач на човешките мисли, да чете по тях и да ги разбира. Има хора, които четат мислите и на животните.

Когато котката мяучи, аз зная какво иска. Ако някоя котка мяучи пред мене, тя иска да ми каже: „Научи ме сега какво да правя. Едно

време лесно намирах прехраната си. Днес, като приех Новото учение, не намирам храна. Според Новото учение мишки и плъхове не трябва да ям, птички – също. Тогава нищо друго не остава, освен ти да ми дадеш хляб и сирене.” Като се оплаква котката, аз ѝ отговарям: „Ти си възприела Новото учение отчасти, не си го разбрала, както трябва. За да заслужиш хляб и сирене, ти трябва да хващаш мишките и плъховете, да ги повъртиш малко, да им дадеш добър урок, за да не влизат в къщата на господаря ти, и тогава да ги пуснеш далече от къщите.” Като казвам, че се разговарям с котката, аз имам предвид езика на животните, а не човешкия.

Това, което котката казва, е мисъл, каквато съществува и във вас. Някой казва: „Едно време бях смел и решителен, никой не можеше да излезе срещу мене. Обаче откак приех Новото учение, изгубих смелостта си, изгубих силите си и всеки ме тъпче.” Ако Новото учение те е направило слаб, страхлив, ти не си го разбрал, както трябва. Човекът на Новото учение трябва да бъде силен, смел и решителен. Той не трябва да прилага силата си за унищожаване и разрушаване, нито за убиване на хората, но за тяхното повдигане. Видиш ли някой човек,

който иска да те напада, хвани го за краката и го вдигни във въздуха като свещ. Като го подържиш няколко минути във въздуха, той ще разбере, че силен човек стои пред него, и ще отстъпи. Духовният човек трябва да бъде силен. Както борецът всеки ден прави упражнения, за да увеличи силата си, така и духовният човек трябва постоянно да увеличава силата си. Губи ли силата, която дава устой на мислите и чувствата му, човек не върви в правия път. Какво знание е това, което може да се изгуби? Изгуби ли знанието, паметта си, човек трябва да търси начин да ги възстанови. Един от начините за възстановяване на умствените и физическите сили на човека е храненето. Има специална храна, чрез която човек може да възстанови паметта си; има храна, чрез която може да възстанови центъра за възприемане на красивото, за развиване на изкуството, поезията, музиката, науката и други.

За да дойде до ония храни, чрез които може да възстанови онова, което е изгубил, преди всичко човек трябва да развие съответни мисли и чувства. Например какви мисли отговарят на черешата, на сливата, на ябълката, на крушата? Всеки плод е свързан с една Божествена мисъл. Знае ли мислите, които са свързани с плодовете,

човек може да се ползва от силата на тия плодове. Достатъчно е само да произнесе името на крушата например, за да му се притече тя веднага на помощ. Ето, Мойсей вдигна тоягата си, удари канарата и вода потече от нея. С тоягата си, като с магическа пръчица, Мойсей постигаше всичко, каквото желаше. Защо Мойсей можеше да си служи с тоягата толкова сполучливо? Ако тази тояга попадне във ваши ръце, ще има ли някаква сила? Няма да има. Значи силата беше в Мойсей, а не в тоягата. Мойсей предаваше силата си в тоягата и по този начин вършеше с нея чудеса.

Следователно, ако имате Любов в себе си и знаете как да произнесете думата *любов*, вие ще вършите по-големи чудеса от тия, които Мойсей правеше. Правете опити, за да видите каква е силата на вашата любов. Ако сте разгневен и мислите да биете някого, преди да сте го набили, произнесете думата *любов*. Можете ли да я произнесете така, че да измените решението си, вие имате Любов. Някой се разгневи, набие брата си, а после казва, че се е разкаял за постъпката си. След дъжд качулка. Като се счупи гърнето, мъчно се поправя вече. Друго нещо е, ако сте майстор и можете на направите ново гърне. Но тъй: счупил си гърнето и съжаляваш, че си го

счупил, а не можеш да направиш ново – това не е никаква наука. Като направи някаква погрешка, човек започва да се моли да изправи грешката си. Ако молитвата му е силна, той може да призове на помощ разумните същества, които ще му помогнат да изправи грешката си. Ако молитвата му не е силна, грешката ще си остане неизправена, както счупеното гърне.

Като ученици вие трябва да правите опити, да проверявате силата на мисълта си. Например вземете една стъклена чаша и я пуснете отвисоко, за да видите дали ще се счупи. Първия път хвърлете чашата на тревата, втория път – на земята, а третия път – на камък, и вижте кога ще се счупи чашата и дали ще се счупи. Правете опити с мисълта си, за да я усилвате. Щом усилите мисълта си, вие можете да се справяте с всички мъчнотии и препятствия в живота си. Всички препятствия, които срещате на пътя си, показват, че вие сте стеснили канализацията на вашите мисли. Разширете тръбите на канализацията си и препятствието ще изчезне. Тъй щото, не търсете причината за препятствията и мъчнотиите си във външната среда. Причините са в самите вас, във вашите мисли и чувства. Разширете каналите на своите мисли и чувства, за да потече през тях повече

енергия, и препятствията ще се махнат от пътя ви. Хората, които се движат около вас, се настройват от вашите мисли и чувства. Колкото мислите и чувствата на човека са побилни и широки, толкова и обкръжаващите са по-добре разположени. Щом обкръжаващите са разположени, те не му създават никакви препятствия. За да се справя лесно с мъчнотиите си, човек трябва да внася всеки ден по нещо ново в мислите и в чувствата си. Новото е приток на живота. Колкото повече и по-големи са притоците в човешкия живот, толкова по-големи са и богатата му.

И тъй, правете опити да усилвате мисълта си. Мнозина се оплакват, че са сиромаси. Според мене няма сиромаси в света. Има хора, които не са разработили талантите си, но те не са бедни. Докато развие талантите си и стане богат, човек може да работи и с мисълта си. Когато има нужда от пари, той може да проектира мисълта си към някой богат човек в света, за да му изпрати известна сума. Обърне ли се направо към този банкер, той непременно ще иска трима души поръчители. Малко хора дават днес пари без поръчители. Като се намерите в трудно положение, вие започвате да се молите на Бога: да ви помогне някак, да подобрите

материалното си положение. Молите се ден-два, но не получавате отговор на молитвата си. Защо? И тук се иска някой поръчител. За да ви даде известна сума, Бог търси някой добър, праведен човек, чрез когото да ви я предаде. Добрият човек играе роля на поръчител. Значи и Бог иска поръчители. Когато дава, Бог никога не губи. Ако този, на когото е дал нещо, не е в състояние да плати дълга си, вместо него плаща онзи, който му е станал поръчител. Докато праведният не се подпише за поръчител на някого, Бог не му отпуска никаква сума.

Казвам: и до днес още Невидимият свят отпуска пари само срещу подписа на някой праведен. Това, което става в Невидимия свят, става и на физическия. Като не успяват в работите си, мнозина се оплакват, че всички дяволи са се опълчили срещу тях. Какво от това? Тяхната работа е да се опълчват, а вашата работа е да се справяте с мъчнотиите си. Ако дяволите излязат по-силни от вас, вие временно ще отстъпите, докато се засилите. Щом се засилите, вие ще настъпите, а те ще отстъпят. Щом сте дошли на Земята, вашата задача е да гледате с радост на живота, да бъдете всякога поетически настроени, да ярвате в Доброто.

Съвременните хора искат да имат резултати на Земята, преди да са научили законите на мисълта, преди да са проявили своите чувства. Това е невъзможно. Какво виждате в семействата? Влизате в едно семейство, дете майката и бащата са строги. Децата обикалят около тях, не смеят да поискат нещо, страх ги е от родителите си. Те не могат да се доберат до някакво физическо благо от тях, докато не се отворят вътрешно към родителите си. Най-малкото дете отива полека при баща си, поглежда го в очите, милва го по главата и се усмихва. С тази постъпка то отваря сърцето на бащата. Той взема детето си на ръце, целува го, милва го, става весел и разположен. Щом отвори сърцето си за малкото дете, бащата се отваря и за другите деца. Всички деца въздъхват свободно и започват да пеят и да скачат. Целият дом е радостен. Малкото дете има вяра в баща си. Между бащата и него има отворени прозорци за съобщение. Те имат отношения помежду си.

Казано е в Писанието: „Ако не станете като малките деца, няма да влезете в Царството Божие.“ Сега и аз ви казвам: станете като децата, за да направите връзка с вашия Велик Баща. Каква връзка може да направи онзи, който няма никаква вяра в Бога? Какви отношения

можете да имате с даден човек, ако постоянно го подозирате и нямате никакво доверие в него? Ето защо първата работа на човека е да възстанови своята вяра в Бога. Може ли да направи това, той всякога ще се ползва от Божиите блага без никакви поръчители, без никакви посредници. Без вяра в Бога вие не можете да направите и крачка напред. Вярата дава устойчивост на човека. С вяра той може да стои здраво на краката си, да разчита на всичко, което му е дадено.

Като ученици, от всички се иска пълна вяра в Бога. Каквито мъчнотии и да имате, не губете вярата си. И сто пъти да се молите за нещо, не губете вяра в Божественото. Когато и да е, вие ще получите отговор на молитвата си. Ако искате да станете поет, музикант или художник, не губете вяра в постигането на вашето желание. Много ще пишете, много ще рисувате, много ще свирите, докато един ден постигнете желанието си. Бог всякога помага на ония, които работят с постоянство. Не туряйте граници на Божественото. Дойдете ли до Божественото, оставете Го да се проявява свободно. Не губете вярата си! Каквито и препятствия да срещате, не се обезсърчавайте. Хората могат да ви се смеят – това нищо

не значи. Знайте, че Невидимият свят цени усилията на човека и в края на краищата ще го възнагради. За да опита вярата ви, Разумният свят съзнателно ви поставя на изпитания. От вас се иска вяра, а не вярване или суеверие. Вяра в Бога, а не в хората! Това се дава като задача на всички хора, пред които стои сериозна работа.

Ще дойде ден, и близо е този ден, когато хората ще минат през голям огън. За да издържат на този огън, те трябва да имат непоколебима вяра в Бога. Които имат тази вяра, ще минат през огъня, ще се пречистят и живи ще останат. Които нямат вяра, ще изгорят, ще се превърнат на въглен. Не е въпрос в смъртта на човека, но той трябва да се измени, да мине от едно състояние в друго. Никой не може да се избави от този огън. Той е определен за чистене. Той ще пречисти всички човешки мисли, чувства, желания и постъпки. Всичко човешко ще изгори, а ще остане само Божественото. Няма да остане същество на Земята, което да не мине през този огън. Който издържи, той ще влезе в Новия живот; който не издържи, ще остане за следващата епоха, за бъдещи времена. Когато и да е – в настоящето или в бъдещето, човек неизбежно трябва да мине през огън.

Сегашните хора се оплакват, че не успяват в живота си. Защо не успяват? Защото още живеят със стари разбирания. Например слушате някои да казват: „Един ден, когато баща ни умре, ще ни остави някакво наследство.“ – Откажете се от всякакво наследство. За предпочитане е баща ви да живее, да му се радвате, отколкото да очаквате неговото наследство. Откажете се от всякакво завещание за бъдещо богатство. За предпочитане е да разчитате на онова богатство, което Бог е вложил в главата ви, отколкото да очаквате на някакво външно богатство.

Едно нещо мога да ви посъветвам: уповавайте на главата си. Уповавайте на дробовете си. Уповавайте на стомаха си. След това уповавайте на всички разумни закони, чрез които работят възвишените и разумни същества. Свържете се с тия същества, за да се ползвате от Живота. Изучавайте техния характер и техните прояви, за да познавате и своите ближни. И тогава, като срещнете един човек, не гледайте на неговите отрицателни прояви. Търсете доброто във всеки човек, за да се ползвате от него. Вие ще намерите доброто и благородното в човешкото лице, но за това се иска специално изучаване и наблюдаване. Например благородството на човека е написано в средата на долната устна

във вид на малка вдлъбнатина. Благородството на човека стои по-високо от човешката любов. Човешката любов подразбира отношения на вземане и даване. Който има това чувство силно развито в себе си, той може да ви бъде приятел. На такъв човек, бил той учен или прост, богат или беден, всякога може да се разчита. Стане ли въпрос за приятелство между двама души, ние всякога разбираме разумни хора.

Приятелство съществува само между разумни хора. Разумният човек има добре оформена глава. Има хора, на които главата едва сега се оформя. Те не са способни на приятелство. След време обаче и това може да се постигне. Черепът на човека е подложен на постоянни промени благодарение на непрерывната дейност на мозъка. Има ангели, които работят изключително върху развиването на приятелското чувство в човека. Свърже ли се с тия същества, човек се ползва от тяхното благословение. Само онзи може да бъде свързан с тях и да се ползва от тяхното благословение, който съзнателно и с любов работи за развиване на това чувство в себе си. Същевременно, за да се свържете с тия същества, вие трябва да имате поне един приятел на Земята, чрез когото те да работят.

Като се говори за Разумния свят, хората искат да знаят къде е този свят, какво представлява той. За да имате правилно разбиране за Разумния свят, трябва да го съпоставите със земния свят, дето живеят обикновените хора. Ще си послужи с един пример, за да имате ясна представа за Разумния и за неразумния свят. Двама господари пазарили по един работник да копае нивата им. И двамата работници били пазарени за по сто лева на ден. Първият работник свършил работата си навреме и добре, но вечерта, вместо той да получи уговорената надница, господарят му дал 50 лева, а отгоре на това го наругал и го изпъдил, като му казал втори път да не се явява пред очите му. Вторият работник работил усърдно, но заедно с него работил и господарят му. През всичкото време те се разговаряли за нивата, за лозето и се разделили другарски. Господарят турил парите в джоба му и го поканил и друг път да му работи. Като погледнал в джоба си, вместо сто лева работникът намерил 200 лева. Като отишъл втори път на работа, господарят му дал 400 лева. Отношенията на първия господар към работника представляват неразумния свят; отношенията на втория господар представляват Разумния свят. И двата свята, които наричаме видим и

невидим, се намират на Земята. Неразумните хора се водят по законите на неразумния свят, а разумните – по законите на Разумния свят.

Сега всички вие трябва да отворите сърцата си за разумните същества, да влезете във връзка с тях. Това може да стане само ако възстановите вярата си в Бога. Направите ли това, вие ще отворите всичките си прозорци, през които ще прониква Божествената светлина. Дойде ли тази светлина у вас, вие ще се ползвате от благословието на Божествения свят. Вие ще бъдете в положението на царския син. Може ли царският син да бъде гладен и гол? Докато е свързан с баща си, той има на разположение всичко. Обаче ако царският син ходи гладен, гол и бос, това показва, че той е скъсал връзката си с баща си, а оттам и с източниците на живота.

И тъй, човек трябва да има вяра в Бога, а Бог – доверие в човека. Когато се спазват тия отношения между човешката душа и Бога, човек може да постигне всичко, каквото желае. Той се ползва от подкрепата и защитата на Разумния свят. Той владее магическата пръчица, както флейтистът – своята флейта. Тури ли пръстите си на флейтата, всички се възхищават и ръкопляскат. Не знае ли да свири, колкото и да се движат пръстите, нищо не излиза. Да

владееш магическата пръчица – това значи да поставяш разумно и съзнателно пръстите си на флейтата. За това се изисква участието и на ума. Когато останете без работа, турете пръстите си на флейтата и започнете да ги движите, макар и да не знаете да свирите. За предпочитане е да мърдате пръстите си по флейтата, отколкото да мислите за работи, които нищо не ви ползват.

Казано е в Писанието: „Ние няма да умрем, но ще се изменим.“ Как ще се изменим: по-красиви ли ще станем, или по-грозни? По-красиви, по-съвършени. Само Новото може да внесе красота в човека. Само Новото, изразено в мисли, чувства и постъпки, прави човека красив. Нова обхода, нови, съзнателни движения се искат от човека. Като се моли на Бога, някой човек вдига ръцете си нагоре, с което иска да каже, че е готов с ум, със сърце, с воля да служи на Бога. Докато държи ръцете си нагоре, той всичко обещава. Щом спусне ръцете си надолу, мисълта му коренно се изменя. Значи промяната на движението изменя мисълта, както и целта на човека. Новото, което сега иде, изисква единство в човешките мисли и стремежи. В каквато посока и да се движи, човек трябва да държи съзнанието си будно, да не изменя посоката на своята мисъл.

Като ученици, вашата работа е да учите, да се занимавате с уроците и със зададените задачи. Какво прави учителят – това не е ваша работа. Учителят се интересува от вас дотолкова, доколкото решавате задачите си. В този смисъл отношенията между учителя и ученика са строго определени. Каквито препятствия и да среща на пътя си, ученикът трябва да постои. Той трябва да бъде като гумена топка: колкото пъти и да се удари в препятствието, всякога да е готов да отскочи, да се върне назад и пак да настъпи. Ученикът трябва да настъпва и отстъпва, без да се обезсърчава. Само по този начин той може да се домогне до новата мисъл, която се основава на Абсолютна вяра в Първата Причина. Само така човек вижда, че може да направи всичко, каквото неговите възможности позволяват. Кога може човек да реализира своите възможности, не е важно. Важно е, че той може да ги реализира. Човек се учи и на Земята, и на Небето. Каквото прави на Земята, ще го види на Небето. Като замине за другия свят, преди да определят мястото му, пред него като на филм се изреждат всички негови мисли, чувства и постъпки. Той сам дава преценката им като добри и лоши и се поучава от тях.

Филмът на вашия земен живот ще определи можете ли да останете на Небето, или ще ви върнат на Земята да приложите онова, което сте научили на Небето.

Докато е на Земята, човек трябва да изпълни всичко, което е обещал. Ако не може да изпълни обещанията си, човек започва да се срамува. Той вижда, че се е подписал под обещанията си, а днес не може да ги реализира. Защо? Защото среща големи препятствия на Земята. Обаче като преодолява препятствията, той става по-силен.

Дръжте в ума си основната мисъл: Абсолютна вяра в Божественото, без никакво съмнение и подозрение. Във всеки човек има нещо благородно и възвишено, въпреки това той може да сгреша. Никой не желае злото, но понякога му се поддава. И спортистът не желае да падне, да счупи крака си, но някога, по невнимание, той пострадва. Без да иска, той се подхлъзва, изгубва равновесието си. Когато се движи върху глетчерите на живота, човек непременно ще изгуби равновесието си. Затова е казано: „Не съдете, за да не бъдете съдени.” Всеки, който съди и критикува, ако го турят на мястото на падналия, и той ще съгреша по същия начин.

Разумност се иска от хората. Само разумният може да възстанови своята първоначална вяра в Бога. Вярата в Бога – това е магията на Живота.

Проявената Божия Любов, проявената Божия Мъдрост и проявената Божия Истина носят пълния живот.

Лекция от Учителя, държана на
18 юни 1930 г. пред Общия окултен клас
София – Изгрев.

Издательство Бяло Братство
София 1113, ж.к. Изгрев
ул. *Ген. Щерю Атанасов* № 6
тел. (02) 9 634 313
www.bialobratstvo.info